

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

423. An distributiones securè transmittantur ad hæredes, ut alia bona
patrimonialia Clericorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

interpretationes. Garc. n. 454. quem leges utiliter, ubi & in seq. numeris, ubi tractat, qualiter tertia illa pars fructuum singularium præbendarum, Canonicatum &c. separanda & in distributiones convertenda, & quid circa hæc observandum,

3. Quod verò dictum in prima responsione, portionem absentium spectare ad Ecclesiam, ita procedit, ut si ex patrimonio, & bonis Ecclesia, cui ministratur, dentur redditus & distributiones istis ministris, nulla facta divisione redditum inter ipsam Ecclesiam, & ejus ministros recidat seu speget hæc portio absentium ad hanc massam seu patrimonium Ecclesiæ indivisum. Si verò patrimonium Ecclesiasticum divisum est in duas partes, quarum una sit Ecclesia ad ejus fabricam, ornamenta, aliisque necessaria, altera ad ministrorum vietum, & mercedem destinata, qualis est, & dicitur mensa capitularis, portio absentium cedit in hoc commune patrimonium ipsorum ministrorum, & manet in ipsa mensa capituli, & massa communis, ex qua dantur hujusmodi distributiones dividenda inter omnes residentes pro suis præbendis, & rata temporis residentia. Garc. n. 447. citans Covar. c. 13. n. 7. Jo. Guttier qq. can. l. i. c. 1. n. 107. & fusam Rotæ decisionem.

4. Respondeo tertio: idem dicendum de dictis fructibus, nimirum, quod, dum in Ecclesia non sunt præbenda distinctæ, nec est facta dicta divisione redditum inter Ecclesiam & ejus ministros, sed dantur præbenda & redditus, assignata cuilibet certa portione, fructus à non residentibus amissos pertinere ad ipsam Ecclesiam: si verò est massa communis beneficiatorum distincta à patrimonio Ecclesiæ seu fabricæ, inter residentes pro eorum præbendis dividenda, portio fructuum amissa ab absentibus, manet in dicta massa communis. Quod si autem præbenda realiter sunt distinctæ, ita ut quilibet sit domina sua doctis, fructus dicti amissi applicandi sunt fabricæ Ecclesiæ, quatenus eget, vel alteri loco pio pro Ordinarii arbitrio. Garc. n. 449. & 450 citans eosdem Covar. & Guttier. Neque his obstant declarationes quædam S. Congregationis apud Garc. n. 432. absolute dicentes; distributiones male percepitas, vel alias amissas esse restituendas fabricæ, quatenus eget, alteri loco pio, cum intelligantur de distributionibus male per eum receptis, qui fuit habitus pro presente à capitulo, vel cui ea remissa, adeoque bene dicitur non obvenire illas capitulo, sed fabricæ, cum capitulo dando perpetram illam licentiam abessendi, hoc facto sibi præjudicari. Garc. n. 452. Ubi tamen aliqui capitularium non consenserunt in talem licentiam datam, non videatur præjudicatum his non consentientibus, sed solum majori parti consentientium, ut Garc. n. 456. videtur etiam dictum præjudicium intelligendum respectu distributionum ac fructuum jam traditorum ei, cui licentia vel remissio facta est; si enim nondum soluti sunt illi, potest & debet capitulo negare, & impedire solutionem, non obstante datâ licentiâ & factâ remissione à toto capitulo; nec videtur posse fabrica Ecclesiæ, alteri locus pius adhuc prætendere jus ad illos; cum nondum sint ei cum effectu traditi. Garc. n. 457. salvâ tamen mente S. Congregationis, quam sic interpretatur, & cui hanc ipsam suam interpretationem submittit; dümque eadem declarationes dicunt, tales non residentes privandos fructibus, & hos applicandos Ecclesia, loquuntur de iis fructibus, quos tales absentes ratione præbenda & residentia fecerunt, aut

fecissent suos; non verò de iis, quos non residendo amiserunt, seu non fecerunt suos; quoad hos enim non est opus privatione. Garc. n. 453. & 454.

Questio 423. Pro clausula materia de distributionibus, num ea securè transmittantur ad heredes, ut alia bona patrimonialia clericorum?

R Espondeo affirmativè de iis distributionibus quotidiani massæ grossæ, ut vocant, quæ quotidiæ, vel etiam in fine anni, vel statim temporibus fieri solent, quæque debentur ratione serviti & interessentia; in effectu enim non sunt fructus, neque emolumenta beneficij, sed purum salarium, & merx laboris; dum verò obveniunt ratione solius Canonica, utpote surrogata in locum præbenda, oquendum de iis quoad hoc punctum, ut de fructibus beneficij C. de Luca de benef. d. 100. n. 13.

Questio 424. Quæ pœna decreta in eos, qui dignitates vel Canonicatus, præbendas aut portiones, in Ecclesiis Cathedralibus aut Collegiatibus obtinentes sine legitima facultate absunt, seu non resident?

1. R Espondeo: in Trid. ieff. 24. c. 12. sic statut: Primi anno privetur unusquisque dimidiâ parte fructuum, quos ratione etiam præbenda, ac residentia facit suos. Quod si iterum eadem fuerit usus negligentia, privetur omnibus fructibus quos eodem anno lucratus fuerit; crescente verò contumacia, contra eos juxta SS. Canonum constitutiones procedatur &c. quæ existant in tit. de cler. non resid. nempe si tales perseverent in absentia, privandi sunt etiâ beneficij, ut habet S. Congregatio ad cir. c. 12. & tenet Paris. Gomez. &c. apud Garc. Vide etiam hanc in rem duas constitutiones Pii IV. & Urbani VIII, quas refert Fagn. in c. ult. de cler. non resid. n. 11. & seq. circa quæ notaunda sunt sequentia.

2. Primi iisdem pœnis teneri Canonicos, qui majori officio sunt adstricti, quam de quo in dicto decreto statuitur. Garc. cit. c. 2. num. 144. juxta S. Congregat. declarat.

3. Secundò, quod tales, etiam moniti, non possint hodiecum statim privari, sed primo anno, & primâ vice solum privandi sunt dimidiâ parte fructuum, quos fecerunt suos. Garc. n. 140.

4. Tertiò, ad prædictam pœnam privationis fructuum non esse opus monitione, nec etiam intimatione, ut deserviant, juxta dictum decretum Trident, sed si absuerint ultra tres menses, esse cito, ad allegandum, quare non debeant puniri secundum hoc decretum; ita S. Congregatio apud Garc. n. 145.

5. Quartò, bonum judicem arbitrii oportere, quanto tempore debeat ultra tempus permisum absentes expectare, antequam contra eos pœnas exequatur: eadem sacra Congregatio ibid.

6. Quintò, pœnam istam non posse remitti ab Episcopo, cum non possit dispensare contra Concilium. Garc. n. 149. citans Navar. confil. 3. de cler. non resid. posse tamen ab eo ante sententiam ex causa minui, vel augeri. Garc. num. 150. juxta declarat. S. Congregationis & Tiraq. de pœnis in prefat. à n. 16.

7. Sextò, Episcopum peccatum, si absque iusta causa dissimilitat talis absentem punire. Garc. n. 151. Navar. loc. cit. n. 2.

8. Septimò, quod si tamen Episcopus raceat, & dissimulet, & non privet, non teneri absentem illos, quos alias fecit suos, restituere in foro conscientia, cum nemo